

1. Míra sociální kontroly v sousedství a charakter tohoto sousedství.

Sociální kontrola:

Procesy a mechanismy, kterými společnost nutí své členy k takovému chování, které je v jejím rámci považováno za žádoucí. (zdroj?)

Typy sousedství: (jedná se o dimenze?)

Sousedství tradiční vesnice - část obyvatelstva neodjíždí za prací, zůstává celý den v místě bydliště (obvykle zemědělci). Obyvatelé se znají. Obyvatelé vzájemně kooperují a podílejí se na obecně prospěšných pracích. Vesnice stále ještě dodržuje některé zvyky (masopust, velikonoční pomlázka, stavění májky ...), část obyvatel je věřících, existují spolky (dobrovolní hasiči ...).

Městské sousedství - obyvatelé v jedné části města bydlí, ve druhé pracují a ve třetí provozují své mimopracovní aktivity. Obyvatelé se neznají, obvykle se neznají ani obyvatelé větších obytných domů. Obyvatelé nespolupracují. Tradiční zvyky se spíše nedodržují, obyvatelé pokud jsou věřící neznají své souvěrce z okolí.

Indikátor oslabení míry sociální kontroly - anonymita, lidé si nepomáhají, nedodržování zvyků a tradic, oslabení vlivu církví

Obecná hypotéza:

Sociální kontrola na tradiční vesnici je vyšší než ve městě.

Pracovní hypotézy:

Na tradiční vesnici bude anonymita nižší než ve městě.

Procento věřících k celkovému počtu obyvatel tradiční vesnice bude vyšší než ve městě.

Dodržování zvyků a tradic bude větší na tradiční vesnici než ve městě.

Velmi dobře formulováno. Bylo by lepší spojit indikátory s konkrétní dimenzí (je-li jich více), aby se nepřekrývaly (viz Disman, 1993: 80-83).

2. Konformismus k mínění skupiny a míra v níž je skupina pro jedince referenční.

Konformismus - obecná tendence přizpůsobovat své názory a jednání názorům a jednání ostatních členů skupiny či společnosti. Je vedena snahou získat pozitivní sankce nebo obavou ze sankcí negativních.

Referenční skupina - skupina vnitřní, vztažná, sociální jednotka do níž jedinec patří nebo se kterou se identifikuje. Jedinec se ztotožňuje s jejími normami, chce k ní patřit; silně ovlivňuje jeho prožívání i chování; jedinec používá standardy referenční skupiny při definování a hodnocení svého vlastního chování

(dimenze?)

Identifikátor referenčnosti skupiny - sdílení názorů, norem, stylu chování skupiny

Obecná hypotéza:

Čím více je skupina pro jedince referenční o to víc je jedinec konformní k normám, názorům a stylu chování členů této skupiny.

Pracovní hypotéza:

Četnost výskytu odlišného názoru k názoru referenční skupiny odpovídá nepřímo úměrně míře v níž je skupina pro jedince referenční.

Logice textu také pomáhá, vyjdete-li z definice, teoretické hypotézy, dimenzí a indikátorů k pracovním hypotézám. (viz Disman, 1993).

Vycházíte-li v textu z literatury, což je pro zakotvení vašeho výzkumu v teorii potřebné, je třeba uvést citované zdroje.

S pozdravem
Daniela Ryšavá